

پیچیدگی‌های تجربه یک حوزه جدید

گفت‌وگو با سجاد مهرگان کارگردان مجموعه «آقای قاضی»

سید آریا قریشی

بعضی از آثار وجود دارند که از همان مرحله انتخاب سوژه اولیه بخش مهمی از راه موفقیت را طی می‌کنند. «آقای قاضی» یکی از همین آثار است. پرداختن به پرونده‌های متنوع قضایی هرچند، همان‌طور که در ادامه خواهید خواند، چالش‌هایی را سر راه سازندگان این مجموعه ایجاد کرد اما نقش مهمی در تبدیل «آقای قاضی» به یک مجموعه متفاوت ایجاد کرده است. دقت در انتخاب بازیگران، تنوع سوژه‌ها و ایده‌هایی که برای گسترش داستانی در نظر گرفته، از دیگر عواملی هستند که باعث شده‌اند «آقای قاضی» ارزش تماشا داشته باشد. سجاد مهرگان می‌گوید برای فصل دوم این سریال (که ممکن است به زودی ساخته شود) ایده‌های جاه طلبانه‌تری دارد. باید منتظر ماند و دید.

زد که کدام طرف مقصر اصلی است. در انتخاب این موارد، بیشتر به جنبه آموزشی توجه داشتی یا جنبه‌های جذاب دراماتیکی در آن‌ها پیدا کرده بودی؟
وقتی کار پژوهش «آقای قاضی» را حدود یک سال و نیم پیش شروع کردیم، متوجه شدیم که فضای فیلمنامه‌نویسی در ایران اساساً این سوژه‌ها را نمی‌فهمد. به سوژه‌های قضایی باید از زاویه‌ای تازه نگاه کنیم تا بتوانیم جذابیتش را درک کنیم. در فضای فیلمنامه‌نویسی مان جنایی‌نویسی را خوب می‌فهمیم. اما تجربه کار روی موضوعات قضایی وجود نداشت. به خصوص این که می‌خواستیم تا جای ممکن قانون را در این کار رعایت کنیم و چارچوب حقوقی

یکی از نکاتی که هنگام تماشای قسمت‌های پخش شده «آقای قاضی» نظرم را جلب کرد این بود که بعضی از پرونده‌های انتخابی نه تنها به مسائل روزمره و به اصطلاح کف خیابان می‌پرداختند بلکه اگر قرار بود خلاصه‌شان را برای دیگری تعریف کنیم ممکن بود از نظر دراماتیک خیلی پیش پا افتاده به نظر برسند. مثلاً در پارک، سگی به مرد حمله کرده و مرد با راکت او را زده است. در نگاه اول ممکن است به نظر برسد که این موضوع جای کار دراماتیک چندانی ندارد؛ چون هم خود موضوع خیلی بحرانی نیست و هم شاید از همان اوایل داستان بتوان حدس